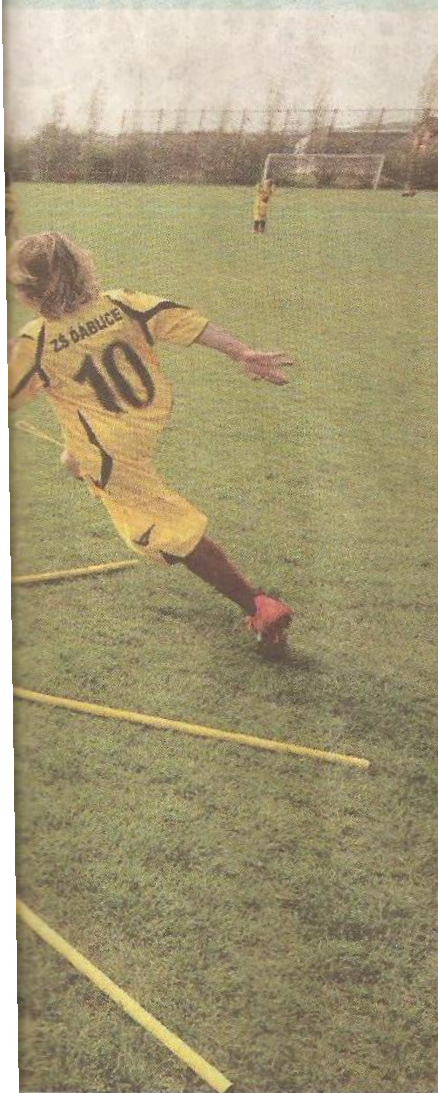

diče

Jaké má mít dítě ambice?

Na ambice mají velký vliv rodiče, kteří musí upřednostňovat požitek ze hry. Pokud bude důležitější úspěch, přijdou problémy. Bohužel je hodně rodičů, kteří dávají dítě na fotbal proto, aby bylo jednou slavné a zajištěné. Pokud má někdo takový přístup a snaží se ho dítěti vštípit

pohled otce

Jak to chodí v letním kempu

Mám osmiletého syna v přípravce Sparty. Trénuje třikrát týdně, za rok odehraje desítky zápasů, s klubem jezdí na soustředění, přesto jsem se ho rozhodl v červenci přihlásit na týdenní kemp v Třebíči. Vedl ho Aleš Křeček, bývalý trenér mládežnických reprezentací do 16 a 19 let a asistent ligového Brna, s nímž spolupracuje dr. Luděk Procházka, který zase dlouhé roky působil u mládeže Slavie a Sparty.

Vlastně bych Adama ani na žádný kemp jinak nedával, ale znal jsem z videa práci dr. Procházky, četl pár jeho textů a snažil se syna sám individuálně vést podle jeho rad. A tohle byla příležitost poznat jeho metody „naživo“. Tak jsem obětoval část dovolené, přihlásil Adama a využil možnosti tréninky sledovat.

Neměl jsem žádné reference. Jedině informace, které jsem našel na internetových stránkách České fotbalové akademie. Pro mě byla důležitá osoba trenéra, resp. směr, jakým děti vede. Asi bych kluka nepřihlásil na kemp známého fotbalisty jen proto, aby se s ním vyfotil a podepsal se mu na dres. Chtěl jsem, aby se pokud možno něco naučil.

Hlavní náplní byl trénink podle zahraničních metod zaměřený na zdokonalení práce s míčem a souboje jeden na jednoho, zkrátka na techniku. Protože to je základ, bez kterého to prostě nejde.

Kluci dělají prakticky všechno s míčem, už od rozhýbání. Hodně se trénuje koordinace, kdy hráč

vede míč a při tom něco jiného dělá rukama, třeba si hází malým míčkem. Spoustu času se věnovalo nácviku kliček a jejich používání v modelových zápasech od 1 na 1 po 5 na 5.

Výrazně jiný je i přístup trenéra, který hráče nenutí k přihrávkám a podporuje snahu o individuální postup. Nedostanou vynadáno za to, že něco pokazí odvážným průnikem nebo chytrým pasem, který zrovna nevyjde. Nejsou nuceni betonovat a hrát na jistotu.

Tyhle metody se například v Holandsku používají prakticky 25 let, postupně je přebírá celá Evropa a je zvláštní, že se u nás dostávají ke slovu až v posledních letech. Fotbal se hraje na malých hřištích, menších než čtvrtina velkého fotbalového hřiště. Na něm se hráč dostane mnohem častěji k míči a menší kluci mají mnohem větší šanci se prosadit – stačí jedna, dvě kličky a jsou před brankou. Jsou to prvky, které se třeba v Ajaxu používají už dávno.

V tom tedy bylo další plus tohoto kempu. Kluk poznal zase něco jiného.

Jinak dítě se toho v technice za sedm dní nenaučí moc. Ale je vidět, že ho tenhle styl fotbalu víc baví. Netrápí se taktikou a neběhá jenom po svém vymezeném kousku hřiště, ale těší se, až zase dostane míč, obejde soupeře a bude pálit na bránu. I trenér na Spartě si ho pochvaloval, že je jak vyměněný. Rozhodně to tedy byl dobře strávený čas.

PETR PIVOŇKA

Volba pozice přijde sama

Jak poznáte, že bude malý fotbalista hrát v útoku, v záloze, v obraně nebo v bráně?

často chtějí vysoké gólmany a proto výšku rodičů zohledňují. Vývoj se ale nikdy nedá odhadnout.